

er nogen sammenhæng med det. Jeg konstaterer blot, at Hovedstadsrådet ikke formåede at løfte eller bare stå for driften af nogen af disse opgaver.

Hovedstadens Trafikselskab har forbedret driften i den samme periode meget markant også i de seneste 5 år, og samtidig er servicen blevet forbedret. Jeg har f.eks. mange gange fremhævet de tværgående busser. HT-loven har lagt rammerne, og det ser ud til at fungere, uagtet at det er indirekte valgte politikere, der sidder i bestyrelsen.

Det glæder os selvfølgelig, at det går godt for HT, men der er til gengæld også eksempler på, hvordan man ikke skal drive trafikselskaber – jeg behøver ikke at nævne, hvem det er – men det vigtige i denne sammenhæng er, synes jeg, at ministerudvalget også vil analysere det, man kunne kalde demokratidelen af det her.

En anden nuance, som jeg synes er vigtig i hele hovedstadsdiskussionen, er udsagnet om den svindende vækst og det vigende skattegrundlag i det, der kunne og måske burde være Danmarks vækstcenter nummer ét, nemlig Københavnsområdet. Det er rigtigt, at der, som indenrigsministeren sagde, er forsvundet 14.000 arbejdspladser på 10 år, og at der samtidig er skabt 83.000 arbejdspladser andre steder i Danmark. Men man må ikke glemme, at en del af de arbejdspladser, der er forsvundet, er offentlige arbejdspladser, der er flyttet med vilje. Udflytningen af Holmen er ét eksempel.

Samtidig hævder borgmestrene i Københavns Amt med styrke, at der via udligningsordningerne hvert år flyttes 7 mia. kr. fra hovedstadsområdet til andre dele af Danmark. Det skal nok passe, selv om jeg vil mene, at der også går penge den anden vej i udligningssystemet. Jeg kender ikke præcis sammenhængen.

Det er klart, at når Folketinget har vedtaget at erhvervsudvikle andre egne af Danmark ved at flytte penge til f.eks. de 100 skæve kommuner – det er ikke mig, der har døbt dem sådan, det kalder de sig selv – så er det måske gået ud over hovedstadsområdet. Men det har været et valg, og alle valg har nogle konsekvenser, og dem må man så, når man opdager dem, gøre noget ved, og det er måske det, vi er i færd med.

En tredje nuance er sammensætningen af erhvervene, som er meget forskellig for hovedstadsområdet og et vækstområde som f.eks. Ringkjøbing Amt. Sidste år, da vi lavede udligningsordningerne om, var Ringkjøbing Amt faktisk det amt i Danmark, der havde den stør-

ste vækst. Det skyldes bl.a., at det er en helt anden type arbejdspladser, der findes derovre. De er konjunkturfølsomme. Når det går rigtig godt, går det altså også hurtigt godt for dem. Der er en industri med møbler, en fiskeindustri osv., mens Københavnsområdet er sammensat på en helt anden måde med helt andre typer industri, forskningscentre, store sygehuse, medicinalindustri, centraladministration osv.

I Det Radikale Venstre mener vi, at Københavnsområdet skal udvikles, og at potentialet er der. Inden år 2005 vil der være investeret over 40 mia. kr. i hovedstadens infrastruktur – måske mere, for der er stadig nye ting på tegnebrættet. Det borger ikke nødvendigvis for udviklingen, at man stopper alle disse penge i, men det baner vejen, og det lægger til rette.

Byen København er på en eller anden måde blevet klemt eller glemt i hele regionsdebatten. Men Københavns Kommunes forhold blev ordnet på andre måder, og vi får nu lejlighed til at se, hvordan bydelsforsøgene kommer til at virke.

Hovedstadens Sygehusfællesskab er for os og har hele tiden for os været en overgangsløsning. Vi mener, at den rigtige struktur for sygehusene er amternes bevarelse og en demokratisk styring af dem. På den anden side mener vi også, at Hovedstadens Sygehusfællesskab, hvis man havde nedlagt det, måske var blevet frataget mulighederne for at komme til at virke, hvad man kan håbe på, at de kan. Når man ser dagens aviser, er 190 mio. kr. i underskud på Rigshospitalet temmelig meget, men nu får de altså chancen for at vise, om de kan.

Endelig bliver der lejlighed til at fortsætte debatten om både struktur og opgaver, og SF skal have tak for at have rejst debatten her i dag. Det har været meget nyttigt at høre partiernes synspunkter. Beslutningen om ministerudvalget er truffet, og derfor kan der ikke søsættes reformer af den politiske struktur den 1. januar 1998, sådan som SF's dagsordensforslag lægger op til. Så den dagsorden kan vi ikke støtte, ligesom vi heller ikke kan støtte Dansk Folkepartis dagsorden, der implicerer, at amterne nedlægges.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke SF for, at vi overhovedet får denne forespørgsel. Jeg har egentlig talt på fornemmelsen, at vi har trængt til den længe – og også Enhedslisten, undskyld! Jeg takker begge partier for, at vi får denne debat, for i virkeligheden er det jo noget, vi